Выходить у Львовѣ що дни (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рокъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 26. | Нинѣ: Рк. Ісідора п. Рим. к. Юліаны | Завтра: Агаѳіи м. Констанц. | Второкъ 4 (16) лютого 1892. | Всхôдъ сонця 7 г 9 м.; захôдъ 5 г. 22 м. Баром. 747; термом. — 0·0 — 4·0°. | Рôкъ II.

Що чувати въ Сербіи?

Кôлька днѣвъ тому назадъ розôйшлась була на вѣденьскôй біржи чутка, що въ Сербіи выбухла революція. Такъ зле ще не єсть; але то єсть фактомъ, що въ Сербіи наставъ теперь такій заколотъ, якій бувъ може лишь тогды, коли король Миланъ уступивъ зъ престола. Тая заходить лишь рôзниця, що тогды все робило ся въ певнôй и яснôй цѣли: однѣ готовились до уступленя, другѣ до обнятя власти, а нинѣ нѣхто не знає, до чого брати ся, що робити и каждый дивить ся въ непевну будучнôсть. Въ правительствѣ настала криза; верховодяча въ краю партія радикальна розбила ся на два таборы, а проводиръ єѣ и президентъ міністрôвъ, Пашичь, сильно скомпромітованый, борба партійна розгорѣлась на добре, королева Наталія входить знову въ гру, противъ митрополита Михайла пôдносять ся голосы, що вôнъ интриґує противъ сербскои церкви, армія не зорґанізована, якъ слѣдъ, въ цѣлôмъ краю наставъ розладъ, а реґенты стоять противъ того всего безраднѣ и безсильнѣ. Ото въ короткихъ словахъ образъ теперѣшнои ситуаціѣ въ Сербіи.

Сумный той станъ сербскои державы проявивъ ся найлѣпше пôдчасъ послѣднои дебаты въ скупштинѣ надъ интерпеляцією въ справѣ выдаленя королевои Наталіѣ зъ Сербіѣ. Правительство мѣркувало, що настане дуже бурлива сцена въ скупштинѣ, та побоювало ся дѣйстно революціѣ и длятого приняло всякѣ мѣры осторожности та обсадило навѣть будынокъ скупштины войскомъ. Пашичь, вôдповѣдаючи на интерпеляцію, сказавъ якъ вже и давнѣйше, що королева збирала около себе всѣхъ невдоволеныхъ та авантурникôвъ и то было причиною, що правительство мусѣло єѣ выдалити. Теперѣшне правительство не дозволить нѣколи, щобы Миланъ и Наталія вернули до краю. Противъ Пашича выступивъ дуже рѣшучо лібералъ ґен. Лешанинъ и сказавъ Пашичеви просто въ очи, що то все неправда, що вôнъ говоривъ. Лешанинъ покликавъ ся при тôмъ на директора податкового а теперь шефа секціѣ Михайловича, а приятеля Пашича и сказавъ, що Пашичь посылавъ єго яко свого мужа довѣрія до королевои зъ просьбою, щобы она остала ся въ краю, абы правительство и край мали въ нѣй опору противъ короля Милана, а коли королева заявила, що не хоче входити въ нѣякѣ звязи зъ своими гонителями, тогды ажь рѣшивъ ся Пашичь выдалити єѣ зъ краю. Коли Пашичь ще разъ заперечивъ тому, сказавъ Лешанинъ, що то неправда, що Пашичь говорить, бо Михайловичь чоловѣкъ честный и не має звычаю говорити неправды, якъ хтось другій. По сыхъ словахъ Лешанина посыпались грôмки и довго невтихаючѣ оплески зъ ґалерій, а лібералы крикнули Пашичеви: „Брехунъ!“ Характеристичне пôдчасъ тои дебаты было и то, що коли Пашичь представивъ Гарашанина и поступовцѣвъ яко интриґантôвъ, зачали всѣ смѣяти ся и пôднялись голосы: „Чи й теперь Гарашанинъ выноватый?“ (А треба знати, що Гарашанинъ проживає за границею).

Дебата надъ справою королевои тягнула ся три дни и наконець здала ся палата на судъ президента палаты, Катича, чи правительство парушило въ сѣй справѣ конституцію чи нѣ. Коли прийшло до голосованя, станувъ Катичь противъ правительства. Само голосоване выпало вправдѣ въ користь правительства, бо за переходомъ до порядку дневного надъ сею справою было 70 голосôвъ, а противъ 21, девять пословъ здержалось вôдъ голосованя а 20 радикалôвъ вийшло зъ салѣ; але остаточный результатъ єсть для правительства дуже не добрый. Клюбъ радикалôвъ розбивъ ся; зъ него выступило около 40 пословъ а зъ ними и Катичь, котрый рôвночасно и зрѣкъ ся становища президента въ скупштинѣ. Поминувши вже, що цѣла дебата была дуже бурлива, то невдоволене противъ правительства проявилось и середъ ширшои публіки. Коли Катичь по засѣданю зъявивъ ся на мѣстѣ, то публика зробила єму велику овацію, а роздразнене въ народѣ показалось дуже велике. При тôмъ проявивъ ся ще й оденъ характеристичный моментъ. Коли лібералы по засѣданю вийшли изъ скупштины, стрѣтили на улиди Милоша якъ разъ реґентôвъ, Рістича и Бѣломарковича, котрѣ йшли въ супроводѣ жандармôвъ. Первый разъ стало ся отже, що всѣ лібералы вôдвернули ся вôдъ колишного свого проводиря, Рістича и не поздоровили его.

Дальшимъ наслѣдкомъ єсть и то, що теперь мусить конче прийти до реконструкціѣ кабінету. Говорять голосно, що міністеръ справъ внутрѣшныхъ Джая має обняти справы заграничнѣ, а на его мѣсце має бути покли-

---

Зачарованый кôнь.

Ирляндска історія — Павла Шанъ-Ріґота

(Конець.)

Ще того самого вечера прикрывала червона хустка кучерики Касѣ. Михась Флянаґанъ наказавъ менѣ строго, щобы я самъ, борони Боже, не показувавъ ся, але вôдтакъ прийшовъ самъ до мене дуже урадуваный и все менѣ розповѣвъ.

„Мы выграли!“ сказавъ вôнъ. — „То была знаменита гадка купити хустку. До трохъ недѣль поставишь на своѣмъ. Але слухай мене, я тобѣ добре раджу, сиди тихо дома та кури люльку. Коли я Каси вже все розкажу и она пристане на то, абы сватôвъ слати, то я прийду до тебе и тобѣ скажу“.

„Дякую тобѣ, мôй добрый Михасю!“

Такъ минуло кôлька днѣвъ зовсѣмъ въ спокою. Ажь одного дня рано приходить Михась зъ похатникомъ, що носивъ въ коробцѣ на плечахъ всѣлякій баришъ та ходивъ вôдъ села до села. Мы выбрали у него пару ковткôвъ, красну срѣбну пряжку до поеса та шпинку до волося зъ великою кораловою головкою. Все то занѣсъ вôнъ Каси ще того самого вечера и сказавъ, що то вôдъ мене, а она — такъ бодай Михась говоривъ — была дуже рада зъ мого дарунку.

Я бувъ такъ радъ зъ тои прислуги мого товариша, що таки силомôць упхавъ єму люльку, котру купивъ у похатника за сорокôвця и сѣмъ дуткôвъ — вôнъ, той похатникъ, таки присягавъ ся, що купивъ єѣ за тѣ самѣ грошѣ.

Бôльше якъ мѣсяць посылавъ я такъ черезъ того дурисвѣта Михася, лихо бы єго взяло, моѣй Касуни оденъ дарунокъ за другимъ. То чепчикъ зъ довгими синими стрѣчками, то знову хорошѣ черевички, то вôдтакъ рукавички нашиванѣ перлами та всѣлякои всячины, що ажь годѣ бы наслухатись, колибъ я вамъ ставъ все то вычисляти.

А Флянаґанъ каже менѣ за каждый разъ, що она мене чимъ разъ дужче любить, и користає зъ тои нагоды, щобы залити собѣ горло та набити люльку.

Я слухавъ єго та не выходивъ й крокомъ зъ хаты: сиджу та курю люльку та лишь думаю собѣ якій, то я буду колись щасливый. Ажь разъ вечеромъ около 7 годины влѣтає до мене до хаты Михась.

— Чуєшь — каже — Патрику, коли ты дѣйстно любишь Касю, то прийшла пора дати на то доказъ.

— Якій доказъ? — спытавъ я та ажь стрясъ ся, бо она таки дѣйстно щось менѣ вдѣяла.

— Слухай: Каська готова выйти за тебе, але єѣ старый, мелникъ, має, бачу, щось иншого на думцѣ. Але єсть и на то спосôбъ.

— Якій спосôбъ, кажи скорше, Михасю! Кобы ты знавъ, якъ ты мене тымъ мучишь.

— Та бо зажди, послухай.... Але принеси насамперѣдъ горѣвки.... при флящинѣ якось лѣпше балакає ся.

За кôлька хвиль сидѣли мы вже за столомъ и Михась розповѣдавъ менѣ, що маю робити: нѣ бôльше, нѣ менше лишь выкрасти дѣвчину.

Я то заразъ змѣркувавъ, що то не така легка рѣчь, бо я, бачите, и зъ роду вже не конче бувъ смѣливый и не знавъ, якъ то заходити собѣ зъ дѣвчатами. Але горѣвка, котрои Михась не жалувавъ, додала менѣ поволи вôдваги.

— А колижь Кася буде готова зô мною втѣкати? — спытавъ я.

— Завтра вечеромъ о одинацятôй годинѣ.

— Добре, згода! — вôдповѣвъ я рѣшучимъ голосомъ. — Зъ тебе добрый товаришь, Михасю, я тобѣ того не забуду.

— Флящина вже порожна, — вôдозвавъ ся Михась, — иди, принеси ще горѣвки, старый Петре.

И мы стали знову пити, бодай я пивъ, якъ я собѣ вôдтакъ нагадавъ, то вôнъ лишь менѣ заедно наливавъ.

— Але то ще замало — казавъ Михась, говорити: згода! Треба ще й придумати способы, якъ бы то зробити.

— Я бодай не виджу нѣякои трудности. Втечу зъ Касею, а за два, три дни вернемо назадъ, кинемось старому до нôгъ, а вôнъ насъ посварить а вôдтакъ и простить намъ.

— А що буде, коли мелникъ оглянесь, що єго донечка втекла, та сяде на коня? Здогонить васъ а тогди все пропало, сказавъ Михась призадумавшись.

Мелникъ мавъ, бачите, въ цѣлôмъ Донеґалю найлѣпшого коня. Отъ и наставъ немалый клопôтъ, що робити.

каный бувшій міністеръ рôльництва и торговлѣ Тавшанович. Але не знати, що ще буде й зъ самымъ президентомъ кабінету Пашичемъ, которому Головинъ своимъ оголошенемъ въ болгарской „Свободѣ", наробивъ бувъ не мало клопоту.

Якъ звѣстно, каже Головинъ, що Пашичь свого часу обѣцювавъ Болгарамъ свою помôчь противъ Сербіѣ и хотѣвъ навѣть выкликати въ Сербіи революцію. Сербскій ґазеты подхопили сю справу и доказують, що Пашичь допуставъ ся зрады противъ свого рôдного краю, а ліберальна праса домагае ся навѣть отверто, щобы Пашича поставити передъ судъ. Пашичь помѣстивъ въ пôвурядовôмъ „Објек-у" спростоване, въ котрôмъ доказуе, що то все неправда и покликуесь на своихъ приятелѣвъ та на Ризова, котрый сидить теперь въ бѣлградской крѣпости. Ризовъ навѣть заявивъ вже, що то неправда, щобы вôнъ бувъ колись посередникомъ межи Пашичемъ а болгарскимъ княземъ. Опозиційна праса однакожь не хоче тому вѣрити и доказуе, що Пашичь ходивъ до крѣпости до Ризова и намовивъ его, щобы вôнъ всему заперечивъ. „Видело" пригадуе навѣть, що оно выдрукувало было свого часу письмо Пашича, переловлене пôдчасъ сербско болгарскои войны, въ котрôмъ Пашичь предкладавъ Болгарамъ свои услуги противъ Сербіѣ. Для Пашича есть ся справа тымъ бôльше не мила, що запереченямъ его приятелѣвъ нѣхто не хоче вѣрити и опозиція дуже зручно вхопилась сеѣ справы, щобы его становище ослабити.

Ото суть найважнѣйшій факты зъ теперѣшного стану въ Сербіи, а зъ нихъ вже видко достаточно, якій тамъ наставъ заколотъ и розладъ.

Справы краевй.

(Зелѣзницѣ льокальні). Задля офіціяльного заявленя правительства, що небавомъ розпôчне зъ Выдѣломъ краевымъ переговоры зъ справѣ будовы сѣти зелѣзниць льокальныхъ въ Галичинѣ проектують ся слѣдуючій шляхи льокальній: 1) Борки Великй-Скалатъ-Грималôвъ-Товсте-Гусятинъ, або зъ Грималова на Хоростковъ до Сухоставу; дальше зъ Борщева на Озеряны до Чортова, евентуально такожь зъ Борщева на Королѣвку до Залѣщикъ и зъ Залѣщикъ до Городенки. — 2) Тернопôль-Збаражь. — 3) Въ дальшôй перспективѣ шляхъ Тернопôль-Залôзцѣ-Броды. — 4) Красне-Бускъ-Камѣнка Струмилова-Кристинопôль до зелѣзницѣ Белзкои. — 5) Жовковъ-Янôвъ-Каменобрôдъ, а въ дальшôмъ продовженю еѣ до Городка на Рудки до Самбора. — 6) Янôвъ-Краковець-Радимно. — 7) Золочѣвъ-Поморяны-Бережаны. — 8) Коломыя-Пѣстинь-Косôвъ, зъ евентуальнымъ полученемъ зъ буковиньскими зелѣзницями при стаціи Бергометъ. — 9) Дрогобичь-Трускавець-Стебникъ, зъ вôдногою зъ Трускавця до Борыслава — 10) Перемышль-Красѣчинъ-Бирча-Загôръ евентуально Сянôкъ. — 11) Ярославъ-Порохникъ-Дубецко-Диновъ-Корчина-Коросно, евентуально зъ Динова до зелѣзницѣ Ясло-Ряшѣвъ зъ полученемъ на пр. въ Стрижовѣ. — 12) Коросно-Дукля, зъ можливымъ продовженемъ на Змигородъ-Роздѣле до Горлиць. — 13) Ярославъ Синява-Городиско-Лежайскъ-Рудникъ-Улянôвъ до Розвадова, для полученя зъ готовыми вже шляхами надвисляньскими. — 14) Ряшѣвъ-Тычинъ-Блажева Диновъ. — 15) Ясло-Колачинцѣ Бжостекъ-Пільзно-Дембиця. — 16) Старый Санчь-Коростенко Щавниця, зъ можливымъ вôдгалуженемъ въ пôзнѣйшôмъ часѣ на Маньову до Нового Торгу. — 17) Хабôвка-Новый Торгъ-Закопане. — 18) Мушина-Криниця. — 19) Бохня (евентуально Величка)-Добчицѣ Мисленицѣ-Кальварія. — 20) Вадовицѣ-Заторъ-Хшанôвъ.

Переглядъ політичный.

Найвысшимъ розпорядженемъ зъ дня 18. сѣчня призволено на основане державнои ґімназіѣ въ Бучачи зъ застереженемъ призволеня потрѣбныхъ фондôвъ въ дорозѣ законодавчôй. Ґімназія та буде вôдкрыта зъ шкôльнымъ рокомъ 1893/4 яко чотиро-клясова, а высшій клясы будуть вôдкрывати ся постепенно въ мѣру фреквенціѣ. На помѣщене 8-клясовои ґімназіѣ обовязала ся громада мѣста Бучача выставити вôдповѣдный будынокъ и вôддати его до ужитку зъ днемъ 1. вересня 1893 р. и одержала на то запомогу въ сумѣ 20.000 зр.

Зъ Вѣдня доносять, що правительство носить ся зъ гадкою нового узброеня жандармôвъ. Замѣсть дотеперѣшного карабіна репетіерового мають жандармы дôстати карабінъ системы манліхера. Зъ огляду на значні кошты реформа та не буде переведена вôдъ разу, лишь постепенно.

Посада россійского міністра комунікацій все ще доси не обсаджена, а то головно для того, що нѣхто не хоче обняти сеи посады, бо не хоче заходити собѣ зъ полковникомъ Вендкихомъ, котрый мае найбôльшій вплывъ на адміністрацію зелѣзниць и своими розпоряженями довѣвъ теперь до того, що зробивъ якъ найбôльшій неладъ на зелѣзницяхъ. Фаховй люде доказують, що при теперѣшнôмъ станѣ зелѣзниць не можна бы нѣякъ перевести скору мобілізацію.

Одна зъ московскихъ ґазетъ доносить, що зъ початкомъ лѣта мае выѣхати россійска ескадра, зложена зъ пять кораблѣвъ панцирныхъ, пôдъ проводомъ адмірала Казнакова до Шербурга, щобы вôддати візиту французской фльотѣ за еѣ торôчну гостину въ Кронштадтѣ

Ситуація въ Испаніи все ще не полѣпшила ся и въ цѣлôмъ краю пануе велике занепокоене. Засуджене на смерть кôлькохъ анархістôвъ въ Хересѣ не помогло нѣчого, бо не лишь, що не вôдстрашило нѣкого, але выкликало ще бôльше розъярене. Въ день выконаня выроку на засудженыхъ панувавъ въ мѣстѣ великій сумъ. Всѣ склепы були позамыканй а люде убрали ся въ жалобу. Характеристичне було, що засудженй анархісты передъ смертію сповѣдали ся и причащали ся. Въ роковый день проголошеня республики испаньскои (12 лютого 1873 р.) вôдбули ся всюды въ Испаніи зборы республиканôвъ, але спокою нѣгде не нарушено. Въ Хересъ зôбрали ся 500 анархістôвъ и запротестували противъ засудженя на смерть своихъ товаришѣвъ.

Гостина шведского наслѣдника престола въ Берлинѣ безпосередно по гостинѣ его въ Петербурзѣ не стоить въ нѣякôй звязи зъ якоюсь місіею въ справѣ помиреня Россіѣ зъ Нѣмеччиною. Въ добре поинформованыхъ кругахъ берлиньскихъ кажуть, що гостина шведского наслѣдника престола на петербургскôмъ дворѣ була лишь просто актомъ чемности а до Берлина заѣхавъ вôнъ длятого, що туды вела его найкоротша дорога домôвъ. Вôдносины Нѣмеччины до Россіѣ стоять все ще на ступени якъ найформальнѣйшои взаимнои чемности и не видко, щобы въ найблизшôмъ часѣ настала въ сѣмъ дѣлѣ яка змѣна

— Маю вже способъ, якъ тобѣ порадити — сказавъ Михась, наливаючи менѣ зновъ горѣвки, — пытане лишь, чи буде у тебе на стôлько вôдваги абы такъ зробити.

— Хочь бы прийшлось бороти й зъ цѣлымъ свѣтомъ за Касю, то буду, сказавъ я, та ажь трѣснувъ чаркою объ стôлъ, а Фляпаґанъ чимъ скорше зновъ еѣ налявъ. А вôдтакъ нахиливъ ся до мене та ставъ шептати до уха:

— Тобѣ треба лишь добути Біль-О'Доноґового коника!

Ажь морозъ пôшовъ по менѣ, коли вôнъ менѣ то сказавъ и я мусѣвъ зновъ ажь двѣ чарки горѣвки выпити, абы набрати вôдваги. А треба вамъ знати, що той Біль-О'Доноґъ за королевои Єлисаветы торгувавъ кôньми и его кинули разомъ зъ двацять кôньми зъ самого верошка скалы въ озеро. Зъ тои поры проживае Біль зъ своими кониками на самôмъ днѣ озера и они годують ся самымъ очеретомъ та суть найлѣпшій коники на цѣлôмъ свѣтѣ. Маете знати, що тотй конѣ зовсѣмъ не такй, якъ звычайнй, та й нѣхто зъ людей не мôгъ доси пôдойти до нихъ, коли они бувало выйдуть въ мѣсячну нôчь зъ озера пасти ся на березѣ. Нѣхто ихъ навѣть не видѣвъ, але видко слѣды по нихъ на сусѣднихъ поляхъ, бо геть поспасають збôже. Нѣхто не любить о нихъ навѣть говорити, але я того вечера, якъ сказано, набравъ такои вôдваги, що разъ!

— Михасю, — пытаю, — а знаешь же ты способъ, якъ бы такого коника зловити?

— А вжежь, що знаю, — каже, — та чей здобудешь ся на стôлько вôдваги?

— Чому бы нѣ? Побачишь!

— Ну, колижь такъ, то послухай, що тобѣ скажу. Ты чей знаешь, що Більовй коники выходять на пашу, ажь коли на дворѣ стане зовсѣмъ темно. Нинѣ якъ разъ найлѣпша пора до того. Сховай ся за вербы надъ берегомъ та пильнуй. Скоро побачишь коня, такъ заразъ скачи на него, заложи ему уздечку и держи ажь до рана; кôнь зъ переляку анѣ не рушить ся. Коли сонце зôйде, то кôнь ажь ослѣпне вôдъ его свѣтла, а тогди вже будешь мôгъ спокôйно завести его до дому и вечеромъ втечете на нѣмъ обое зъ Касею.

— Добре, Михасю, ходѣмъ! Ще по чарцѣ за здоровле Касѣ!

* * *

Въ кôлька хвиль опôсля були мы вже надъ озеромъ. На дворѣ було такъ темно, що мы ажь мусѣли за руки держати ся, щобы оденъ вôдъ другого не загубивъ ся.

— Маешь щасте, Петре, — шепнувъ менѣ Михась до уха, — я присягъ бы, що Більовй конѣ выйдуть нинѣ пасти ся. Сховай же ся тутъ и не рушь ся, доки ихъ не побачишь.

Михась попращавъ ся зô мною и пôшовъ але за хвилю завернувъ ся.

— Петре, — каже, — я забувъ найважнѣйшу рѣчь. Маешь грошѣ при собѣ?

— Маю, — кажу. — Я все ношу грошѣ при собѣ, бо бою ся лишати ихъ въ скрини.

— Отъ нещасте! — каже на то Михась. Хибажь ты не знаешь, що при такôмъ дѣлѣ не можна мати грошей при собѣ. Більовй конѣ мають, кажу тобѣ, такій нюхъ, що заразъ занюхають бити грошѣ.

— Щожь тутъ дѣяти?

— Проста рѣчь. Дай сюды мошонку зъ грôшми, я тобѣ сховаю. Я бы все зробивъ для тебе, мôй Петрусю!

Признаю ся, що менѣ зробило ся на хвильку якось маркотно, бо у мене въ мошонцѣ було девять талярôвъ, вôсѣмъ сороковцѣвъ и сѣмъ дукатôвъ, але я таки не надумувавъ ся довго и давъ ихъ Михасеви, а той заразъ щезъ зъ грôшми, що могли менѣ лишь пошкодити.

Самъ вже не знаю, якъ довго я тамъ сидѣвъ, але вже такъ довго, що менѣ ажь остогидло, бо я нѣчого не видѣвъ, а студено було такъ, що ажь трохи душу не вытрясло зъ мене; але я сидѣвъ и надслухувавъ, скоро лишь що трошки въ очеретѣ зашелестѣло. Ажь наразъ... вже не богато було потреба абы я бувъ замерзъ, чую, щось плеснуло по водѣ. То певно Вібльовй конѣ! Вылажу зъ по за вербъ и менѣ здае ся, що ось виджу нѣбы якогось коня передъ собою. Разъ, два! и я вже сидѣвъ на нѣмъ и закинувъ на него уздечку; лишь мѣркую, що менѣ якось твердо на нѣмъ. Такъ сидѣвъ я на нѣмъ кôлька годинъ и не рушивъ ся.

Наконець стало свитати. Чимъ яснѣйше ставало на дворѣ, тымъ дивнѣйшій здававъ ся менѣ той кôнь пôдо мною. Не знаю, чито вôдъ горѣвки, чи вôдъ чого, стало менѣ дуже шумѣти въ головѣ и я примкнувъ очи. Коли

Новинки.

Львôвъ 3 дня (15) лютого.

— **Гранадѣ Ракова**, въ повѣтѣ самбôрскôмъ удѣливъ Єго Вел. Цѣсарь 50 зр. на докôнчене будовы школы.

— **Перенессня**. Єго Ексц. п. Намѣстникъ перенѣсъ концептовыхъ практикантôвъ ц. к. Намѣстництва: Зиґмунта Крочмера зъ Долины до Перемышля, Казим. Ястшембского зъ Грибова до Долины и Казим. Скровачевского зъ Перемышля до Грибова.

— **Віцепрезидентъ краєвои дирекціѣ скарбу** дръ Витовтъ Корытовскій, повернувъ оногди до Львова.

— **Про недугу посла Романчука** доносять зъ Вѣдня, що гоєнє ранъ поступає, але недужій дôставъ внозѣ ревматизму и въ наслѣдокъ того мусѣвъ положити ся. Бôль усмирюєсь масажемъ и компресами.

— **Стіпендіѣ** Ц. к. Намѣстництво надало опорожнени стіпендіѣ зъ фонду наукового, призначеного для молодежи рускои, въ рôчнôй квотѣ по 105 зр. почавши вôдъ 1891/92 р. шкôльного студентамъ фільозофіѣ: Андрѣєви Алеськевичови зъ IV року и Володимирови Дикому зъ III року; правникамъ: Володимирови Кульчицкому зъ I року, Стан. Казим. Ильницкому зъ IV року и Денисови Глѣбовицкому зъ III-го року на ц. к. унѣверситетѣ у Львовѣ.

— **Доповняючй выборы** одного члена до повѣтовои Рады зъ куріѣ мѣстъ въ Надвôрнôй вôдбудуть ся дня 21 марта с. р. а двохъ членôвъ зъ ґрупы бôльшихъ посѣлостей дня 28 марта.

— **Въ память 31-лѣтныхъ роковинъ смерти Т. Шевченка** вôдбуде ся въ Пробôжнѣ въ недѣлю дня 21 н. ст. лютого заходомъ Всч. о. Ивана Голинатого мѣсцевого пароха, музикально декляматорскій вечерокъ въ слѣдуючою проґрамою: 1) Вступне слово, выголосить о. Ив. Голинатый. 2) Пѣснь: „Не згасайте яснй зорѣ", вôдспѣває мѣсцевый хоръ мѣшаный. 3) Деклямація: „Тополя". поема Т. Шевченка, выголосить п Марія Рудницка. 4) Пѣснь: „Сонце ся сховало", вôдспѣває мѣсцевый хоръ. 5) Деклямація: „Довбушь", поема Ю. Федковича. выголосить ч. Федь. Цинцаръ. — II. 6) Вôдчитъ: „Хто бувъ Т. Шевченко и чимъ вôнъ здобувъ собѣ назву народного поета?" — выголосить п. Ив. Дияковскій. 7) Пѣснь: „Ще не вмерла Украина", вôдспѣває мѣсцевый хоръ. 8) Деклямація: „Сестры-чарôвницѣ", поема Т. Шевченка, выголосить ч. Ксеня Лучка. 9) Пѣснь: „Зъ тои горы высокои", вôдспѣває мѣсцевый хоръ. 10) Деклямація: „Русинъ воякъ". выголосить ч. Іосифъ Середа. 11) Пѣснь: „Якъ бы була я зазуля", вôдспôває мѣсцевый хоръ. 12) Деклямація: „Три шляхи", поема Т. Шевченка, выголосить ч. Іосифа Дулиба. 13) Пѣснь: „По морю" и „Ой нависли чорнй хмары". Вступъ: крѣсло 50 кр., мѣсце стояче 25 кр. Початокъ о годинѣ 6½ вечеромъ. Чистый доходъ призначеный на будову церкви. Окремыхъ запросинъ не высылає ся.

— **Памятникъ для бл. п. Володимира Барвѣньского**, якій має бути поставленый на єго могилѣ постановивъ авторъ єго, артистъ п. Левандовскій, выставити въ сали нового будынку школы промысловои у Львовѣ при ул. Театральнôй. Выстава буде отворена въ середу дня 17 с. м. а доходъ зъ неѣ призначеный на покрытє коштôвъ памятника.

— **Зъ Жовкви** пишуть намъ: Дня 7 сѣчня с. р. вôдбули ся загальнй зборы читальнѣ въ Жовквѣ на Винникахъ. По службѣ божôй, вôдправленôй въ винницкôй церквѣ, зобрали ся всѣ члены читальнѣ и гостѣ до комнаты читальнѣ, до предсѣдатель дръ Дрималикъ вôдкрывъ зборы. Напередъ вôдчитано протоколъ зъ попередныхъ зборôвъ, котрый теперѣшнй зборы приняли. Опôсля вôдчитавъ касіеръ Андрухъ Грабецъ справозданє касове, зъ котрого показало ся, що въ 1891 р. було приходу 39 зр. 9 кр., а розходу 11 зр. 87 кр.; остало ще на 1892 рôкъ 27 зр. и 22. Вôдтакъ выбрано новый выдѣлъ, въ складъ котрого войшли: Дръ Дрималикъ яко голова Левъ Буракъ яко заступникъ головы, дальше: касіеръ Андрухъ Грабецъ, библіотекаръ Павло Деркачь, господарь читальнѣ Стефанъ Рудникъ, и секретарь Ив. Кубішь, мѣсцевѣй учитель. Заступниками выдѣловыхъ выбрано: Демка Курій и Дмитра Деркача. По вôдспѣваню многолѣтєва Є. Вел. Цѣсареви а опôсля и гостямъ закривъ голова зборы.

— **Вôдвага жандарма**. Зъ Присовець пишуть намъ: Жандармъ зъ Поморяньского постерунку Василь Лукіянець, родомъ зъ Черниховець малыхъ, провадивъ до Зборова черезъ наше село Присôвцѣ Андруха Шафраньского, засудженого на кару арешту 7 дôбъ. — На мостѣ на рѣцѣ Стрыпѣ, высокôмъ понадъ воду зверхъ 3 метры, и въ мѣсци, де глубѣнь воды єсть бôльша якъ пôвтора метра скочивъ згаданый арештантъ въ воду, а що въ водѣ не мôгъ потонути, то взявъ ся на спосôбъ: лягъ и устромивъ голову пôдъ лѣдъ. Жандармъ видячи що арештантъ на правду топить ся не нагадаючись довго кинувъ вôдъ себе карабінъ и торбу и самъ чимъ скорше скочивъ у воду за потапаючимъ и ставъ єго ратувати. Потапаючій, хоть мало уже живий схопивъ жандарма обома руками сильно за одѣжь на грудяхъ и тягнувъ пôдъ кригу. Жандармъ, видячи не минучу смерть, почавъ кричати о помôчь. На щастє надъѣхали люде зъ дровами, вôдчепили мотузъ, закинули на потапаючого арештанта и вытягнули майже неживого. Жандармъ, хоть цѣлкомъ мокрый, перестудженый та переляканый забравъ ся заразъ ратувати своего арештанта и доти надъ нимъ працювавъ, доки той не давъ знакôвъ житя. Тогды при помочи начальника громады, Василя Вагрія и другихъ принесли Шафраньского до коршмы и пôслали по доктора. Докторъ приѣхавши, зробивъ своє що розумѣвъ и вôдѣхавъ а жандармъ анѣ на хвилю черезъ цѣлунôчъ не вôдступавъ арештанта доки не вôдставивъ єго рано до Зборова. Доношу вамъ то для того, щобы пôднести заслуги сего жандарма передъ читаючою публикою, котрй єму поправдѣ належать ся. — *Т. Пр.*

— **Посада ката**. Урядова ґазета вѣденьска помѣстила таке оповѣщенє: Въ округѣ вѣденьского высшого суду краєвого єсть опорожнена посада ката зъ осѣдкомъ у Вѣдни. До посады тои привязана рôчна платня 420 зр., додатокъ активальный 105 зр., вôльне помешканє або релютумъ 105 зр. и наконець 210 зр. на удержанє двохъ помôчникôвъ, котрыхъ вôнъ може самъ собѣ выбрати. Убѣгаючій ся о ту посаду може бути ужитый на случай потребы за вынагородженємъ коштôвъ подорожи такожь и въ иншихъ округахъ высшихъ судôвъ краєвыхъ. Кандидаты мають внести подання, заосмотренй въ свѣдоцтва здôбности дотеперѣшного заняття и стану маєткового, а то коли сповняють обовязки ката, або єго заступника, на руки президента трибуналу касаційного; коли же сповняють иншу службу, на руки своего начальника. Речинець назначеный до дня 1 марта с. р. Хочь якъ погане и дуже не миле єсть становище ката, а всежь таки знайдуть ся люде, що подадуть ся на ту посаду. Коли передъ кôльканацяти роками на ту саму посаду бувъ такожь розписаный конкурсъ, то подало ся на ню не менше лишь 127 кандидатôвъ, мѣжь тыми найбôльше рѣзникôвъ, кôлькохъ кравцѣвъ и оденъ чоловѣкъ зъ науками університетскими!

— **Законный вѣкъ до подружя** не всюда одинаковый. Въ Австріи могуть побирати ся обѣ стороны по скôнченю 14 р. житя; въ Нѣмеччинѣ мужчина мусить мати 18, дѣвчина 14 лѣтъ; въ Бельґіи мужчина 18, дѣвчина 15 лѣтъ; въ Испаніи мужчина 14, дѣвчина 12 лѣтъ; въ Франціѣ мужчина 18 лѣтъ, а дѣвчина 15 лѣтъ; въ Греціи мужчина 14, дѣвчина 12 лѣтъ; на Угорщинѣ католики и православнй мужчины 14, дѣвчата 12 лѣтъ; протестанты мужчины 18, дѣвчата 15 лѣтъ; въ Портуґаліи мужчины 14, дѣвчата 12 лѣтъ; въ Россіи мужчины 18, дѣвчата 15 лѣтъ; въ Румуніи мужчины 18, дѣвчата 16 лѣтъ; въ Саксоніи якъ въ Румуніи; въ Швайцаріи якъ де въ котрôмъ кантонѣ: мужчины вôдъ 14-20, дѣвчата вôдъ 12-17 лѣтъ; въ Турціи молодѣжь обоєго пола може побиратись скоро прийде цѣлковитого розвитку фізичного.

ихъ вôдтакъ отворивъ, то бувъ вже бѣлый день и я сидѣвъ якъ панъ, — не на зачарованôмъ кони, а на пни зъ вербы, що вистававъ зъ воды.

Зъ соромомъ и майже закляклый вôдъ студени вернувъ я домôвъ, дôставъ горячки и такъ перележавъ цѣлый тыждень безъ памяти. Коли я вôдтакъ подужавъ, перше, що я довѣдавъ ся, було, що Михась зъ Касею втекли до Америки. Моими дарунками, бачите приєднавъ собѣ дѣвчину, пôдмовивъ еѣ и того вечера, котрого я засѣвъ бувъ на Більового коня, они обоє пустились на мельниковôмъ кони въ широкій свѣтъ. Моими грôшми заплатили собѣ ще й дорогу до Америки...

Тожь то кажу вамъ, хлопцѣ, що коли хто зъ васъ побачить мене, щобы я бѣгавъ за якою дѣвчиною, то най менѣ смѣло скаже въ очи, що я дуракъ.

Сердега Патрикъ потягнувъ ще тричи изъ склянки а вôдтакъ вылявъ и решту въ горло. Такъ то потѣшавъ ся вôнъ въ своѣй нещаснôй любови...

---

† Посмертнй вѣсти.

О. Илія Мазикевичь, парохъ въ Махновѣ, угнôвского деканата, упокоивъ ся въ 50-тôмъ роцѣ житя а 24-ôмъ священьства. Вѣчна єму память!

О. Рудольфъ Мохъ, парохъ Острова, Єзупôльского деканата, знаменитый міcіонаръ-проповѣдникъ въ справѣ отверезѣня народу, писатель-поетъ въ першихъ часôвъ нашого літературного пробудженя, ровесникъ и товаришъ Шашкевича, Устіяновича и Могильницкого, упокоивъ ся въ селѣ Курытовѣ коло Галича дня 11 лютого на ударъ мозковый въ 76-ôмъ р. житя а 50ôмъ священьства. Вѣчна єму память!

Померли: Въ Петербурзѣ, славный подорожникъ африканьскій дръ Юнкеръ; въ Шкоціи, африканьскій подорожникъ Ґрантъ; у Вѣдни, дръ Вайсель, членъ надзорчои рады львôско-черновецкои зелѣзницѣ.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Бѣлградъ 15 лютого. За причину выдаленя журналіста Вайца подають въ правительственныхъ кругахъ то, що вôнъ ширивъ неправдивй вѣсти о Сербіи и пôдбурювавъ Болгарію противъ Сербіи.

Константинополь 15 лютого. Мимо всякихъ противныхъ заходôвъ выготовлено ферманъ для нового кедива такъ само, якъ и для єго попередника, чимъ усунено всякй труд ностр.

Букарештъ 15 лютого. Выборы первого круга выборчого вôдбули ся зъ якъ найбôльшимъ спокоємъ при якъ найбôльшôй участи выборцѣвъ. На 75 звѣстныхъ выборôвъ вийшло 58 консерватистôвъ, 8 опозиціонистôвъ, а въ 9 округахъ настане тѣснѣйшій выборъ. Букарештъ выбравъ консерватистôвъ.

Римъ 15 лютого. „Riforma" довѣдуєсь зъ Массавы, що король Менеликъ не принявъ пословъ Расъ-Манґаши а тымъ самымъ и выповѣвъ провінціи Тіґре вôйну. Начальники племенъ въ Тіґре готовô ставити Менеликови опôръ, наколибъ вôнъ хотѣвъ впасти до краю.

Поѣзды зелѣзничй.

Пôсля середно-европейского часу (Вôдъ 1 жовтня 1891).

До Львова приходять:

8 31 п. особ.: зъ Сухои, Хирова, Станіславова, Будапешту, Мункача, Лавочного и Стрыя.
3 10 п. особ.: зъ Сухои, Хирова, Гусятина, Станіславова, и Стрыя.
11 12 п. особ.: зъ Пешту, Лавочного, Нового Санча, Хирова, Гусятина, Станісл. и Стрыя.
6 17 п. особ.: зъ Сучавы, Черновець, и Станіславова.
1·22 п. особ. **7 23** п. посп.: зъ Букарешту, Яссъ, Сучавы, Черновець, Станіславова и Гусятина.
11 22 п. особ.: зъ Коломыѣ, Саніславова и Гусятына.
7 50 п. мѣш.: зъ Равы Рускои.
3 46 п. мѣш.: зъ Сокаля и Белзця.
Зъ Кракова: о 8 50 п. особ., о 4·03 п. посп., о **7 15** п. мѣш. и **9 28** п. посп
Зъ Пôдволочискъ на Пôдзамче: о **2 38** п. мѣш., о 2 08 п. пос. и о **7 01** (часъ львôвскій) п. особ.

Зô Львова вôдходять:

5 50 п. особ.: до Стрыя, Хирова, Нов. Санча, Лавочного, Пешту, Мункача, Станіславова и Гусятына.
10·54 п. особ.: до Стрыя, Хирова, Сухои и Станіславова
7.48 п. особ.: до Стрыя, Лавочного, Мункача, Будапешту, Станіславова, Гусятина, Хирова и Сухои.
4 48 п. особ.: до Станіславова и Коломыѣ.
8 40 п. посп. **9.48** п. особ. до Станіславова, Черновець, Сучавы, Ясъ, Гусятина.
3 54 п. особ.: Станіславова, Черноець Яссъ и Букарешту.
8·49 п. мѣш.: до Белзця и Сокаля
5 40 п. мѣш. до Равы Рускои.
До Кракова: о **4 20** п. особ., о 7·20 п. особ., о **2·28** п. посп. и о **8 30** п. мѣш.
До Пôдволочискъ зъ Пôдзамча: о 10 15 п. особ., о 4·22 п посп. и о **11 05** (часъ львôвскій) п. мѣш.

Примѣтка: Годины надрукованй грубыми числами означають часъ нôчный вôдъ год. 6 вечеръ до год 5 мін. 59 рано

Вôдвѣчальныи редакторъ: Адамъ Креховецкій.

Експедиція мѣсцева

НАРОДНОИ ЧАСОПИСИ

зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1892 перенесена до

„БЮРА ДНЕВНИКÔВЪ“ ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,

улиця Кароля Людвика, ч. 9.

„Бюро Дневникôвъ“ буде приймати, выключно, вôдъ Нового року предплату мѣсцеву.

Инсераты („оповѣщеня приватнî“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ такожъ для „Ґазеты Львôвскои“ вôдъ теперь буде принимати лишь горѣ назване „Бюро Дневникôвъ“ Людвіка Пльона.

HOTEL IMPERIAL.

Нынѣшнымъ маємо честь завѣдомити Почтенну Публику, що урядилисьмо новый готель о 80-ти комнатахъ въ палатѣ колєѣ державнои

при улици 3-го **мая ч. 3**, п. н.:

Hotel Imperial

и зъ днемъ 6 лютого 1892 вôддалисьмо до ужитку публичного.

Комнаты уряджени зъ найбôльшимъ комфортомъ. — Реставрація пôдъ власнымъ зарядомъ въ готелю.

☞ Комнаты вôдъ 80 кр. ☜

Дякуючи за дотеперѣшнй взгляды въ готелю центральнôмъ, поручаємо ся и теперь дальшимъ ласкавымъ взглядамъ.

Зъ глубокимъ поважанємъ

31 **ЯНОВИЧЬ и СТРѢЛЬЧУКЪ.**

ВЫСТАВА ОБРАЗÔВЪ ОЛѢЙНЫХЪ

славныхъ артистôвъ, близько 300 штукъ ориґиналôвъ и добрыхъ копій

вступъ вôльный

Львôвъ, Сикстуска, ч. 4.

Продажь всѣхъ образôвъ олѣйныхъ зъ порукою по зниженыхъ цѣнахъ.

Добра нагода для любителѣвъ и збирачѣвъ.

☞ **Бôльша часть тыхъ образѣвъ была выставлена минувшого року пôдчасъ краєвои выставы въ Празѣ.**

Щодня отворена вôдъ 9—6 години.

Просить численно вôдвѣдувати и запрашає оглянути

уклôнный

29 **Кароль Цурікъ,**

торговець штуки въ Вѣдня.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купуе и спродає

ВСЯКÎ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшôмъ, не численнчи жадпои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає:

$4\frac{1}{2}\%$ листы гіпотечнî.	4% пожичку пропінаційну галицку.
5% листы гіпотечнî преміованî.	5% „ „ буковиньску.
5% листы гіпотечнî безъ премія.	$4\frac{1}{2}\%$ пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
$4\frac{1}{2}\%$ листы Тов. кредитового земс.	$4\frac{1}{2}\%$ пожичку пропінаційну угорску.
$4\frac{1}{2}\%$ листы Банку краєвого.	
$4\frac{1}{2}\%$ пожичку краєву галицку.	

4% угорскî Облигаціи индемнизаційнî,

котрî то паперы контора вымѣны Банку гіпотечного всегда купує и продає по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.

Увага: Конторъ вымѣны Банку гіпотечного приймає вôдъ Вп. купуючихъ всякî вылъосованî, а вже платнî мѣсцевî паперы цѣннî, якъ такожъ купоны за готôвку, безъ всѣлякои провізіи, а противно замѣсцевî лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляє новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ, за зворотомъ коштôвъ, котрî самъ поносить. 2

Закладъ ЯЩИШИНА, 19

Львôвъ.

Поручає великій выбôръ **новои одежи** для всѣхъ станôвъ и жичить строѣ кар навалювî сказочно дешево.

---

5 до 10 зр. **денно певного зарôбку** безъ капіталу и різіка, дає трипкій банкъ кождому, у всѣхъ навѣть найменшихъ мѣсцевостяхъ за продажь правомъ дозволеныхъ льосôвъ, за користными умовами Оферты на льосы до: Annoncen Expedition J. Danneberg, Wien, I. Kumpfgasse 7. 1

Австрійско-угорска

FINANZ-KUNDSCHAU

Признанє, якого доси зазнавало наше письмо, дало намъ товчокъ, **побôльшити** єго обємъ а то такъ що до **формату** якъ и що до **змѣсту** нашои часописи. Въ рамкахъ дотеперѣшныхъ буде ся обговорювати, такъ якъ и доси, всѣ **фінансовî и господарскî обявы обширно и предметово.** Всежь при тôмъ можемо числити, що въ новôй своѣй формѣ нашъ збôльшеный дневникъ знайде вôдкликъ голоснѣйшій. Попри жертвы якî на насъ накладає побôльшене обєму, **высокôсть предплаты** зôстає **незмѣнена**, така якъ доси, бо мы намагаємо знайти бôльше розповсюднене.

Число пробне даромъ.

Рôчна предплата за 52 богатî змѣстомъ числа **1 зр.**

Адміністрація: Wien, I. Wollnerstrasse 11.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.